

A mindent elsöprő szeretet kora

A SHÍMEK ELTŰNÉSE

Miután számtalan filmet készítettek róluk, és ezernél is több sci-fi novella, illetve regény főszereplői lehettek, egyszer csak itt voltak a maguk valójában.

Idegenek.

Nem voltak sem kis szürkék, hatalmas fejvel és szemekkel, sem pedig nagyobbacska zöldék. Leginkább úgy néztek ki, mint egy Jackson Pollock-festmény. Nem tudjuk, csak sejtjük: valószínűleg tudatmódosítással értek el, hogy úgy viselkedtünk velük, mintha világeletükben itt éltek volna közöttünk.

Shímeknek nevezték magukat.

Tulajdonképpen ártalmatlan lények voltak, feltéve, hogy bárki is szereti, hogy egy Jackson Pollock-festmény előtte ül a moziban, vagy mellette eszik a vendéglőben. Ráadásul még azt sem tudni, hogy mit.

Erre jött még, hogy a hangjuk olyan volt, mint-ha modern opera szólna. Olyan, amiben a hősnő az elején meghal, és a sírból énekliz az áriákat. A szaguk meg... nos, aki szagolta, tudja, miről van szó, aki meg nem, annak talán elég, ha annyit mondok, hogy romlott velőspacal.

Viszont körbelengte őket, mármint az előbb említett szagukon kívül, a Mindent Elsöprő Szeretet.

Tudósok vizsgálták, a modern tudomány valamennyi elképzelhető, sőt néha elképzelhetetlen, műszerével ezt a jelenséget. De nem találták semmi kézzelfoghatót vagy publikálhatót. Filozófusok és költők gyártották az elméleteket, és sorban meg is cáfolták azokat. Üzletemberek és közgazdászok próbálták meg forintosítani a megfoghatatlant, természetesen teljes kudarcot vallva.

Újságírók és paparazzók egész hiénafalkája vetette rá magát a témára, ám mind megjavultak, mire bármit is bemutatthattak volna a nagyközönségnek. A politikusok próbálták nagyobb népszerűséget szerezni azzal, hogy odadörgölöztek az ekkorra már közkedvelt shímekhez, ám egyszer csak hirtelen lemondtak a mandátumukról, és mindannyian elmentek dolgozni. Így világszerte kiürültek a parlamentek.

Egy biztos: amelyik nagyvárosban megjelentek, ott hirtelen megszűnt a bűnözés, a bíróságok perek híján elnéptelenedtek, a rendőrök elveszett macskákat keresgéltek, átkísérték az öreg néniket a zebrán, és segítettek útbaigazítani a turistákat, az ügyvédek pedig munkanélkülivé váltak, mivel mindenki elképzelhetlenül kedves lett a többiekhez. És a shímek előbb vagy utóbb minden nagyvárosban megjelentek.

Abünözéselőször vidékreszorult. A terroristák Abörnokok, leghúságesebb katonáikkal és a tábornokok, illetve a hegyek bemenekültek. De a shímek mindenhová követték őket. Végül az utolsó terrorista és tábornok is előbújt a bunkerekből, összelelkeztek és

megcsókolták egymást. Az utolsó betörő is vissza szerelte az általa felfeszített zárat, és a legutolsó erőszakoskodó is bocsánatot kért, és természetesen, kapott áldozatától.

Kitört a világbéke és a Mindent Elsöprő Szeretet kora. Ekkor, ebben az áhított és szent pillanatban, amikor a Földön mélységes mély csönd és nyugalom áradt szét, a Kisfaludy utca 34. szám alatti panel IX. emelet 45-ben lakó Kishorváth Géza, a szomszédom, azt mondta élettársának, Irénnek, hogy, idézem:

Kapcsold el azonnal ezt a buzi sorozatot, bazmeg, vagy szétbaszom azt a kurva szád!
Másnap kitört a III. világháború.